

HUNSFOSPOSTEN

AGENTENE VÅRE

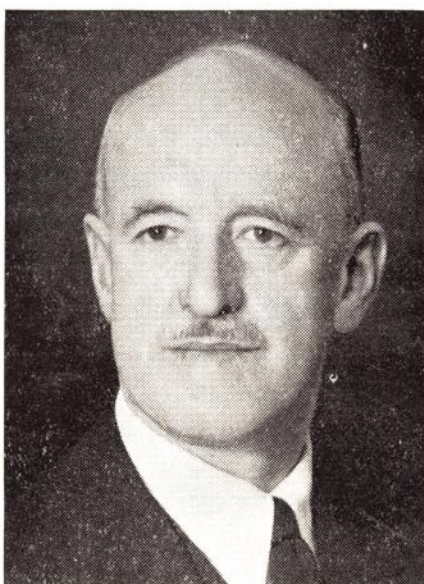
Vi går nå over til å omtale våre agenter i Storbritannia, som i flere år har vært et av våre hovedmarkeder. Vi har tre agenter, en for sulfittpapir, og en for trykkpapir i England samt en for begge kvalitetene i Scotland og dessuten Irland. — Vi presenterer dem i alfabetisk orden og begynner med

Frank Crossley & Son Ltd.

Dette firma ble stiftet i 1908, som papiragentur og grossistfirma, av avdøde Frank Crossley, far til den nuværende administrerende direktør. Crossley sen. var en velkjent personlighet innen Londons papirindustri, og han hadde i mange år bestyrt eksportavdelingen hos James Spicer & Sons, nu innlemmet i Spicers Ltd. I den tiden måtte Crossley sen. besøke kundene kledt i flosshatt og jakket. Busser trukket av hester, holdt nettopp på å forsvinne fra London's gater, og dengangen skrev man ennå mange forretningsbrev med hånd. I de dager var de fleste agenter i virkeligheten grossister, som passet på ikke å røbe for kundene navnet på fabrikanten av det papir de solgte.

Frank Crossley jr. måtte lære sitt yrke ved å gå den lange veien og starte helt nedenfra som kontorgutt. Etter at han hadde vært ansatt i flere papirfirmaer, og hadde tilbragt et år i Tyskland ved et pose- og eskefabrikantfirma, ble han opptatt i firmaet Crossley & Son sammen med sin far i begynnelsen av 1913, men han måtte forlate forretningen igjen i august 1914 for å være med i krigen, som da var brutt ut.

Krigen bragte selvfølgelig med

Frank Crossley.

seg mange forandringer, både i papirindustrien som alt annet.

Frank Crossley sen. døde i 1918, men hans forretning levde videre, og hans sønn, som da var flyver i Det Kgl. Luftvåpen, drev den videre fra det øyeblikk han ble avmønstret. Utviklingen var imidlertid gått i den retning at papir ble brukt i mange flere øyemed, og dette, sammen med den knivskarpe konkurransen, gjorde at Crossley ble satt på valget mellom å opptre som grossist eller å fortsette utelukkende som agent. Han valgte det siste, og en av de største og viktigste følger av dette var at Crossley & Son i 1921 fikk agenturet for U. K. for Saugbrugsforeningen, hvilket agentur de fremdeles har sammen med agenturet for datterselskapet, Ankers Tresliperi. I 1939 ble de

også utnevnt til eksportagenter for A/S Ranheim Papirfabrik, og siden er de også blitt Ranheims agenter for U. K.

Nok engang kom det en krig, som vanskeliggjorde forretningens drift en stund. Men denne gang så det ut til at man måtte kjempe for landets eksistens, og Crossley bestemte seg derfor til å lukke forretningen helt, idet den ikke kunne betraktes som noen nødvendighet for selve krigsinnsatsen. Derved frigjorde han hele personalet, så de kunne få anledning til å yde sitt beste til krigsarbeidet. Frank Crossley selv gikk tilbake til flyvåpnet. C. A. Wright, som nettopp var blitt ansatt i firmaet, var allerede i landvernet og var blitt innkalt, og resten av personalet fant seg meget snart arbeide ved krigsviktige bedrifter.

Crossleys kontorer ble ødelagt av fiendtlig bombing, men møblene og bøkene etc. var blitt fjernet og bragt i sikkerhet akkurat to dager før! Ingen kom til skade.

Efter at Crossley ble avmønstret fra luftvåpnet i august 1945, trådte han straks i forbindelse med alle de papirfabrikker for hvilke hans selskap hadde vært agenter, og til sin store glede fant han, at både fabrikkene og direktørene hadde overlevet krigen, og ønsket at agenturene skulle fortsette som før. En av Crossley's venner i London skaffet ham et kontor, og frøken Benson, som hadde vært i selskapet siden 1913, kom tilbake, og firmaet Crossley & Son kom således i full sving igjen.

Akkurat på denne tid fant et meget vellykket møte sted mellom

Arvid Andersen, som dengang var salgsdirektør for Hunsfos Fabrikker, og Frank Crossley, som da var medlem av Rådet for De britiske Papiragenters Forening. Det var ved en meget hyggelig fest, som ble holdt for å fornye kontakten mellom de norske papirfabrikanter og de engelske papiragenter, og hvor man fikk anledning til å diskutere de mange etterkrigsproblemer som var oppstått innen papirindustrien i de to land.

Et av disse problemer var at Hunsfos, hvis agent for M. G. Sulfittpapir i England var død under krigen, søkte et passende firma som kunne ta seg av deres interesser og bygge opp en førstklassedes agenturforbindelse. — Frank Crossley & Son sier at det var en av de heldigste ting som var hendt i firmaets historie da de, som et resultat av dette møte i London, ble oppnevnt som salgsgenter for Hunsfos for salg av sulfittpapir i det sydlige England. Dette agentur ble noen år senere utvidet til å gjelde hele England. Crossley & Son sier videre at Hunsfos ikke bare leverer noe av det beste papir som lages i Skandinavia eller annet steds i denne kvalitet, men at administrasjonen og personellet på Hunsfos har fått dem til å føle at de virkelig er med i bestrebelsen for å oppnå de beste resultater, hva enten det er spørsmål om å lage papir eller selge det.

Dette nye og meget ansvarsfulle verv, nemlig å opparbeide markedet for Hunsfos's M. G. papir, nødvendiggjorde en betraktelig utvidelse av forretningen, og heldigvis ble C. A. Wright utskrevet av arméen med rang av kaptein, og var blitt utnevnt til M. B. E. Han hadde hatt en fremragende militær karriere, og han hadde vært med fra El Alamein og gjennom Italia, samt fra Normandie til Rhinen. Hans førkrigs-erfaring ved Bille-ruds salgskontor i London og hos H. J. Sherrard & Son, som dengang var agenter for Klippan-Lessebo og Strömsnäs, viste seg å være uhyre nyttig.

Året etterpå ble papireksportørfirmaene i London så virksomme, at det ble nødvendig — for å yde god service — å ansette en som hadde spesialisert seg i eksportforretninger. Frank Crossley & Son var så heldig da å få knyttet A. H.

Herren er min hyrde — meg fattes intet.

Salme 23.

Dette er årsak og virkning. Da jeg ble hans, da fant jeg alt hva hjertet kan evig begjære. Min hyrde er Herren, «han som ble såret for mine overtredelser, og knust for mine misgjerninger. Min straff ble lagt på ham for at jeg skulle få fred, og i hans sår har jeg fått legedom.» Han satte sitt liv til for meg. Han er og oppstanden, og er seierherren med all makt i himmel og på jord.

I dag er han min hyrde, nå — og hvert øyeblikk. Min hyrde, tenk, min personlig, meg den ene blant de mange, den ringeste og mest hjelpeløse av alle. Han har hyrdens oppgave og ansvar for meg. Ut fra denne årsak er det sant: «Meg fattes intet.»

«Alt det du treng for himmel og jord er gjøymt i det eine ord: Jesus.»

Han gir meg full tilgivelse for all min synd, med legedom for alle hjertesår. Hans hjertelag og makt

White til firmaet. Han hadde vært innkjøpsassistent i det velkjente papireksportfirma John Dickinson & Co. Ltd. White, som i hele sitt liv har virket i papirindustrien, klarte snart å organisere en eksportavdeling som arbeidet meget effektivt. Under krigen ble White dessverre alvorlig såret, mens han var i Londons branntrykningstjeneste under blitzten.

Til tross for den store mangel på kontorlokaler, lyktes det Crossley & Son, ved hjelp av venner, å få leiet sine nuværende kontorer i 3, Budge Row, men allerede nu viser det seg at det er for liten plass, idet man har funnet det nødvendig å ansette: en kontorsjef, Leland, en pappspecialist, Fagan, og en frem-

(Forts. side 5)

garanterer for at jeg kan være trygg, selv om jeg er som et får blant ulver.

*«Her kan jeg hvile,
fullkommen glad,
sjelen kan nyte himmelens mat.»*

*«Salige visshet — Jesus er min,
han er min hyrde, kaller meg sin.
Salige visshet, allting er vel —
Jesus har kjøpt meg, legem og sjel.»*

*«Å, så kom også du
som er fredlaus og sår
til den same som frelste min sjel.
Kom i dag, kom just nå —
og for evig deg alt skal gå vel.»*

O. S.

Litt Amerika-prat.

Forstander Otto W. Fredwall, som har vært en flittig bidragsyter til Hunsfosposten, kom som kjent nylig hjem fra et flere måneders opphold i Brooklyn. For han reiste, lovet han å fortelle litt til bladet vårt om sine inntrykk fra Amerika når han kom tilbake, og vi spur ham derfor om hvordan arbeidsforholdene var, særlig for norsk-amerikanerne.

— Så langt jeg kan bedømme fra mitt opphold i Brooklyn var der få norsk-amerikanere som hadde arbeid i industrien. De fleste var beskjeftiget ved større anlegg som forskalingsnekkere og annet. Dernest var det mange som drev med bygging av mindre hus, og ikke så få arbeidet ved dokk- og kaianlegg og delvis skipsbygg. Noe av det arbeidet som ga mest av seg, og som de norske var fagmenn i, var golvbelegg. Industrien ga mindre lønn, og dernest likte ikke de norske dette arbeid når sommervarmen satte inn.

Arbeidstiden i de fleste grupper var 7 timer pr. dag og gjennomsnittsbetalingen lå mellom 100 og 130 dollar pr. uke, — men arbeidstempoet lå nok adskillige poeng høyere enn her hjemme. Levestandarden for en alminnelig arbeidsmann lå høyt, men de får ikke dollarne for intet.

— Hvordan er trygdene ordnet der over?

— Trass i gode økonomiske forhold var der dog svakhetsmomenter som var oppsiktvekkende. Den eneste trygd som er gjennomført som en statstrygd, er alderstrygden. Den treer i kraft fra fylte 65 år, men virker ikke helt automatisk som her i landet. Bak denne trygd står det en forpliktelse til hver enkelt som

(Forts. side 4).

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av:

Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Edv. Tobiassen

Trykt hos

Edgar Høgfeldt A.s, Kristiansand S.
på Hunsfos' Satinert trefritt trykk 110 gr.

Personalia

25 års jubileum.

Søndag den 12. mars kunde kasserer A. Meyer Knudsen feire 25 års jubileum på Hunsfos Fabrikker. Efter endt skoleutdannelse ble han ansatt i ekspedisjonen, hvor han arbeidet til han i 1936 overtok kassererstillingen efter A. N. Olsen, bare 29 år gammel.

Det var et ansvarsfullt og meget betrodd verv å overdra en ung mann, men Meyer Knudsen hadde vist at han var en usedvanlig nøyaktig og ansvarsbevisst kontormann.

Det sies at hans forgjenger var av den mening at en kassé ikke burde stemme på øret. Når han ventet revisjon, tok han gjerne ut noen kroner for å være sikker på at kassa ikke stemte. Meyer Knudsen, derimot, mener at kassa alltid skal stemme, og gjør hans kasse ikke det, er han ikke seg selv før

han har funnet feilen. Det er forresten ikke ofte han har grunn til å lete efter feil, til tross for at det er millioner av kroner som hvert år går gjennom hans hender.

Et annet ansvarsfullt verv som hviler på Meyer Knudsens skuldre er hans arbeide med aksjene. Han sørger for at aksjeprotokollen blir holdt a jour, at alle transporter blir notert og gir oppgaver over aksjonærene til styret og ligningsmyndighetene.

Videre tar han hånd om de fleste av fabrikkens forsikringspoliser, passer på at premiene blir betalt i rett tid og gir de nødvendige meldinger om eventuelle forandringer i forsikringsbeløpene.

Dessuten har han ansvar for at fabrikkens biler blir holdt i god stand og besørger også innkjøp av ved til en god del av fabrikkens hus.

Alt hva Meyer Knudsen utfører bærer preg av grundighet og personlighet. Det han mener om saker og ting, legger han ikke skjul på. Det kan svi for den som må høre en ubehagelig sannhet, men svi en går som regel fort over. Meyer Knudsen er en veldig grei kar, for å bruke et sørlandsk uttrykk. Han er en trofast kamerat og et strålende festmenneske, som mer enn en gang har satt liv i en halvdød forsamling.

En stor skøyer kan han også være. En gang i vinter ringte han f. eks. rundt på kontorene og fortalte at Berger hadde bananer å selge, hvorpå alle søm kunne fløy ut for å sikre seg noe av denne edle frukt, men kom selvfølgelig igjen med nesar så lange som den frukten de ikke fikk. Da var det ikke fritt for at den gode kasserer godtet seg bak luken.

En kunde skrive spalte opp og spalte ned om personen Meyer Knudsen. Dette skal imidlertid ikke være noe «ukens portrett», men bare en forsinket jubileumshilsen. Han sørget selv for at jubileet ble feiret i stillhet.

Vi gratulerer og håper å komme igjen ved neste milepel.

t.

Takk for samarbeidet!

Frøken Arnhild Brufjeld, sentralbord, slutter 30. april. — Som ny sentralborddame er ansatt frk. Hjørdis Gunnufsen.

VI GRATULERER:

65 år:

Martin Enersen, P.M. 3 og 4,
15. mai.

Nils Glattetræ, sliperiet, 24. mai.

85 år.

Den 30. mars fylte en av våre eldste pensjonister, Ole Lindtveit, 85 år. Han er født på Vegårshei, hvor faren var gårdbruker. Ole reiste tidlig hjemmefra. Bare 17 år gammel dro han til sjøs og var ute i 10 år. Han seilte på alle verdenshav og opplevde mangt et spennende eventyr. En gang strandet skuten han var med på et korallrev et sted mellom Para og Pernambuco i Syd-Amerika. Heldigvis var det bare skipshunden som omkom. Mannskapet ble tatt opp av en fiskerbåt, og Ole ble reddet i bare skjorten og underbuksene.

Ett år var han i land i Durban i Syd-Afrika, og et halvt år i New York. Da han kom tilbake til Norge, slo han seg ned i Tvedestrand og arbeidet en tid på Fosstvedt Tresliperi i Holt.

I 1910 fikk han ansettelse på Vigeland Brug og flyttet hit med familien. Han leide gården Dalane ved Ålefjærveien et par år, og gikk da over heia til Vigeland når han skulle på arbeid. Han hadde vanskelig for å tåle gassen på Vigeland og søkte seg derfor over til Hunsfos. Her begynte han da den 2. mai 1920, og arbeidet til 30. mai 1936, da han gikk av med pensjon.

Hele tiden arbeidet Ole på Saga. Han forteller til Hunsfosposten at der var atskillig å gjøre da han begynte. Stablene måtte de tekke på overtid. Ole sto mest ved kappsaugen, og lærte seg også kunsten å rette ut og file sagbladene. Der var greit å arbeide på Saga, og arbeidstiden var kort, syntes han.

Vest-Agder Bedriftsidrettskrets

Terminlisten for vårens kamper i bedriftsserien 1953.

Moseidmoen.

4. mai: 17,15. Hunsfos (II)—Bilarb.
18,25. Hunsfos (I)—Falconb.
11. mai: 17,00. Reber—Wallboard.
18,10. Hunsfos (II)—Kjøttindust.
18. mai: 17,15. Hunsfos (I)—Politiet.
18,25. Alum.b.—Vikeland.
19,35. Reber—Kjøttindust.
1. juni: 17,15. Wallboard—Bilarb.
18,25. Hunsfos (II)—Alum.b.
2. juni: 18,00. Vikeland—K.M.V.
8. juni: 17,00. Hunsfos (II)—Reber.
18,10. Hunsfos (I)—N.K.L.
19,20. Wallboard—Alum.b.
15. juni: 17,00. Wallboard—Hunsfos (II).
18,10. Hunsfos (I)—Jernb.
22. juni: 18,00. Vikeland—Bilarb.
19,10. Hunsfos (II)—Wallboard.
29. juni: 17,30. Reber—K.M.V.
18,40. Lumber—Hunsfos (I)

En gjør oppmerksom på at det i år av mangel på baner kun spilles i enkel serie. Etter sesongens slutt rykker de 2 dårligste lag i 1. div. ned og de 2 beste i 2. div. opp.

Førstnevnte lag er arrangør og må bl. a. skaffe dommer.

1. og 2. div. er satt om hverandre.

Lag i 1. div.:

Sør-Camping, N.K.L., Falconbridge, Jernstøperiet, Fiskaa, Jernbanen, Lumber, Hunsfos I, Politiet, Kommunen.

Lag i 2. div.:

Reber, Havn og Transport, Vikeland, Kjøttindustrien, Hunsfos II, Bilarbeiderne, Wallboardfabrikken, K.M.V., Aluminiumsbåter.

En gang i mellom, når det var engelske montører på fabrikken, kom hans språkkunnskaper til nytte, idet han ble kalt over som tolk.

Etter at Ole var begynt på Hunsfos bodde han en tid i en av de store boligene på Graslia, men kjøpte så jord av kommunen på Moseidmoen, bygget hus og opparbeidet et lite gårdsbruk. Da kona hans døde for ca. 12 år siden, begynte han å føle seg rotløs og

solgte eiendommen til John Mykland.

De siste 2 årene har han bodd på Kristiansands Gamlehjem på Lund. Der trives han utmerket — synes det er nesten som å bo på hotell. Bussen går rett forbi, og han har derfor lett for å komme til byen, enten for å gå på møter eller for å besøke familien. Han har en datter som er gift i byen. En annen datter er gift med Bjarne Nordhagen, og Ole er ikke så sjelden å se på gamle tomter på Moseidmoen. Av og til tar han seg en tur til Hunsfos som han synes er blitt en flott bedrift. Hver sommer tilbringer han en måneds tid på Lindtveit på Vegårshei og koser seg da med fisking, som er hans store hobby.

Vi beklager at vi ikke tidligere ble gjort oppmerksom på 85-årsdagen, og sender derfor den staute 85-åring en forsinket, men hjertelig gratulasjon.

Litt Amerika-prat.

(Forts. fra side 2)

tenker å få den. Full trygd, eller «insure» som de sier, er det ingen som får uten at de har samlet sammen et bestemt antall arbeidsperioder. Man kan også få delvis trygd hvis man ikke når toppen av arbeidsperioden. Men det er få som slår seg til ro med det. Derfor er det ofte at husmødre, som har holdt opp å arbeide ute, påny tar fatt igjen når de er i 50-årene, i håp om å innarbeide de bestemte arbeidsperioder for å få full «insure». Jeg hørte at det var mange norsk-amerikanere som ikke vil hjem til Norge for de var sikret full trygd. Full trygd er i dag 135 dollar pr. måned, eller ca. 960 kroner. Så snart de har fylt 65 år får de denne trygd tilsendt av staten hver måned, og selv om de bor i Norge, får de den tilsendt.

Syketrygd fantes nesten ikke. Det vil si at enkelte foreninger hadde ordnet seg med en liten sykeforsikring, som helst var lite effektiv. En merket at dette var det store usikkerhetsmoment i Amerika. Trass i gode inntekter var der mange som gikk urolige med tanken på å skulle bli syk, og ble der sykdom, kan du være sikker på de fikk betale. En mann eller kvinne kunne i løpet av kort tid bli helt ruinert. Der var ikke tale om å få støtte av staten for også de nærmeste pårørende hadde betalt sitt. Bare for å nevne et konkret tilfelle mens jeg oppholdt meg i Brooklyn: En mann var blitt overfalt på 4. Ave. i høst. Han var blitt slått be-

visstløs og ble liggende i flere måneder. Like før jeg reiste hjem, ble han overflyttet til et av statens sykehus. For ham ble det betalt 36 dollar pr. døgn for sykepleiersker. Uten om det kom så legehonorar plus hospitalregningen. Det var rent uhyggelig å se den nød som slike mennesker kunne komme opp i.

— Hvor lang ferie har amerikanerne?

— De har ikke sammenhengende ferie, men de arbeider bare 5 dager i uken, og har lørdagen og søndagen fri. Disse fridagene benytter de godt. Om vinteren holder de seg i byen. Det som interesserer de kretser jeg vanket i, var kirkene. Menighetene betaler selv sine kirker og sine prester, og det er helt ufattelig hva de har reist av vakre kirker ved frivillige bidrag. Likeså når det gjelder misjonsoffer er det enestående. Dessuten har flere evangeliske kirker sluttet opp om fellestiltak av sosial karakter. Det Norske gamlehjem i Brooklyn med plass til 90 gamle, er for eksempel reist ved fellesarbeide av kirkene. Det er meget vakkert og de gamle trives godt der.

I sommertiden er ikke storbyen noe å trakte etter. Derfor har mange kjøpt seg tomt på landet og bygget seg sommersted. Jeg besøkte flere av de stedene hvor de norske kolonier var, og ble meget imponert over det jeg så. Det var som småbyer utover landet. Vakre hus og velsteite hager møtte en overalt, og her bor de hele sommeren og stortrives.

— Trafikken var vel imponerende?

— Ja, det skal være visst. Det var nærmest uhyggelig å komme opp i det verste rushet på en av de store trafikkveiene en søndagskveld, og menneskemengden på undergrunnsbanen om ettermiddagen i 5—6 tiden var overveldende. En må selv se det, ellers vil en ikke tro det. Noe som jeg syntes var interessant var å stikke rundt på de forskjellige bilforretningene. 1953-modellen var virkelig vakker. Særlig tiltalende var den nye Oldsmobile-vognen. Den hadde automatisk blending, så bileieren hadde ikke stort annet å gjøre enn å holde i rattet og passe «spideren».

Men det som gjorde sterkest inntrykk på meg, var det arbeide som ble gjort for Guds rike. Det var enormt. Søndag 15. mars talte jeg på 4. Ave. for 1300-norsk-amerikanere. Det var et fellesmøte som hadde tradisjon over seg. Det var det 35. år de var sammen denne vår. — Under krigen, i 5 samfulle år, samlet de inn hvert år 10 000 dollar til de norske misjoner. Godt gjort!

Intet er uoverkommelig for de dødelige.
Horats.

AGENTENE VÅRE

(Forts. fra side 2).

C. A. Wright.

tidig papirsælger, John Dennis, samt et pent utvalg av stenografer. Den som sist ble ansatt er Norman Eckersley, firmaets fastboende representant i Nord-England. — Eckersley var i marinen under krigen, og da han gikk ut var han kapteinløytnant, og førte en mine-sveiper. Hans erfaringer i papirbransjen har for det meste knyttet seg til videre-bearbeidelse av papir, og dette er salgsmessig til meget stor nytte.

I begynnelsen av 1950 bestemte Crossley seg for å omorganisere og utvide forretningen, og C. A. Wright ble da utnevnt til direktør i firmaet, mens A. H. White ble selskapets sekretær.

Allting har forandret seg meget siden den dag da Frank Crossley

sen, kunne besøke en kunde i London og oppnå en ordre for f. eks. papp laget i Holland, og levert i London — hvis nødvendig — innen en uke. I de dager var det ikke noe som het importlisenser, toll etc., og til tross for at konkurransen var meget sterk, var forretningsførselen meget enkel. Idag er det ikke nok med at en agent må kjempe hardt for å oppnå en ordre under sterk konkurranse, som blir skarpere og skarpere for hver dag som går, men han må også være i stand til å hjelpe sine kunder og fabrikkene gjennom en Babylons forvirring av lisenser og skjemaer, som kreves av de forskjellige lands regjeringer. Ikke nok med det, så

A. H. White.

Sangerbesøk.

Lordag den 25. april 1953 fikk fabrikkens besøk av Frimurernes Sangforening, Oslo, som benyttet anledningen under et arrangement i Kristiansand, til å komme hitopp.

Etter at sangerne var blitt ønsket velkommen, holdt de konsert i den nye sortersalen, og der var stort fremmøte av sanginteresserte fra fabrikkens.

Under sin dyktige dirigent, sangeren Morten Vatn, fremførte koret en del sangnumre, både i den alvorlige og i den muntre genre, og høstet veldig applaus.

Koret rår over et meget godt stemmemateriale, med lyse, lyriske og høye tenorer, og fyldige basser, og hadde en utmerket klang. Dirigenten ledet sine sanger på en overbevisende måte. Repertoaret var godt variert, og blant de nummere som ble sunget, inntar «Dagvise» av Ludvig Irgens Jensen til tekst av Arnulf Overland en sikker og god plass. I den muntre genre høstet «Katta» og «Du lille vakre Karen Bach» stor jubel. Konserten ble avsluttet med annet vers av «Ja, vi elsker dette landet» i pompos og prektig utførelse.

Etter konserten takket overingeniør

er det jo nå kommet mange nye kjemikalier og fabrikkasjonsmetoder, og agenten må ikke bare kunne skjelne mellom torr- og våtenden på en papirmaskin, men han må også være litt av en tekniker, bankmann, megler, og — hva ennu verre er — når klagenes fremlegges, må han være litt av en detektiv. Mens man snakker om klager, så fins det vel ingenting som er så tidsspillende, eller som kan ødelegge en fabrikk rykte på så utrolig kort tid.

Hunfospapir, solgt over London, blir sendt til de fleste markeder i verden, hvor det blir brukt til de forskjelligste formål. I England vil nok i år en god del bli brukt i kroningshoitidelighetene i form av guirlander, souvenir-poser etc., og mangen en champagneflaske, som blir drukket på kroningsdagen, vil kanskje være pakket inn i Hunfos-Cap.

Frank Crossley konkluderer sitt brev til Hunfosposten med å be oss uttrykke en takk fra ham selv og hans kolleger, samt fra selskapets øvrige funksjonærer, for den vennlighet og hjelpsomhet som er blitt vist dem av alle de av Hunfos's personell med hvem de er kommet i kontakt, både direkte og indirekte. Dernest vil han gjerne ønske alle sammen en god ferie, og han vil også gjerne si at hvis noen fra Hunfos skulle besøke London, så håper han de vil komme innom og si «G'dag».

Norman Eckersley.

Knobel sangerne for den vakre sang, og korets formann, direktør Brunæs, takket for velkomstord og for at en hadde fått anledning til å holde denne konsert. Han kom også inn på det samarbeid som måtte til for å holde arbeidslivet i sikker og god gang.

Etter konserten besøkte sangerne fabrikkens
(Forts. side 7).

Seks fotballklubber, la oss kalle dem A, B, C, D, E og F, spilte ligakamper, en kamp mot hver av de andre klubbene. Det var altså fem runder i alt. A vant over F i første runde og spilte uavgjort mot D i tredje. E hadde bare en seier, mot F i fjerde runde. I annen runde hadde E tapt for B, C slo D i forrige runde. Siste runde forestår. Kan De sette opp matchprogrammet for femte runde?

Hans ble nr. 6 og Knut nr. 9 i et orienteringsløp. Hans slo dobbelt så mange som Knut. Hvor mange deltakere fullførte?

Løsning i neste nummer.

Med kamera på husstellkurs

Helt til venstre sitter fru Astrid Helle, dernest følger «skolepikene» Reidun Madsen, Greta Falander, Magny Svendsen, Anne-Lise Halland, Bodhild Askedal, Anna Røiseland, Jenny Grosås, Gerd Berntsen, Astrid Haraldstad, Gunlaug Grosås og Anny Ravnevand.

Forleden formiddag stakk jeg Retina'en under frakken og dukket uanmeldt opp på kjøkkenet i festlokalet hvor et halvt dusin Hunsfos-fruer i Blenda-hvite skaut og forklær ble innviet i kokekunstens mangfoldige mysterier.

«Får jeg lov å knipse noen bilder?» spør jeg lærerinnen, fru Astrid Helle. «Ja, gjerne for meg.» svarer hun blid og elskerverdlig som vanlig, «får De bare lov for de andre så.» De andre — elevene altså — ser ut til å ta situasjonen med stoisk ro da jeg trekker frem apparatet. Det er snaut de har tid til å vyre fotografen et blick. Det røres, piskes og raspes over en lav sko, nei, omforlatelse, over gryter og kar.

Den første jeg tar peiling på er fru Halvorsen, som med et drømmende blick står og sveiver på en hjulvisp. Jeg river henne ubarmhjertig ut av drømmen og sier: «Dette skal altså bli bløtkake.» «Nei, pikekyss,» svarer hun. «Hva beha...» «Kaffemarengs skal det bli,» innskyter fru Rhode, som er kommet til og begynner forsiktig å helle oppi noe av en mystisk mørkebrun væske som viser seg å være «klin» kaffe. Med en sann forakt for denne edle drikks virkelige formål, forsvinner den ene skjeen etter den andre ned i bollen og gir den hvite kremen, eller rettere sagt eggehviten, et stenk av påskebrunt. Hadde det enda vært rød saft hun hadde brukt, kunne jeg forstått det der med pikekyss, men kvinnens veier er uransakelige. Jeg overtar sveiven i håp om å få smake et «kyss» når produktet er ferdig, men akk, det blir bare et «tak

for hjelpen.» for «kyssene» skal først i stekeovnen.

Borte i en krok står fru Knobel jr. og rasper på noe hun påstår skal bli sjokoladekake. Litt skeptisk vandrer jeg over i det motsatte hjørnet av kjøkkenet til fru Skjeggestad, og får nå endelig bekreftelse på at det blir laget noe som ikke bare er et «fata morgana», men virkelig «mat for gana», skjønt det hun pusler med, ligner minst på det sistnevnte. «Det ser forlode min hatt ut som blomster,» sier jeg. «Ja, det skal være stedmorsblomster,» svarer hun. «vil De smake?» Jeg lar meg ikke be to ganger og smatter iveri som en riktig forstå-seg-på'er. «Det er jo ekte marsipan,» sier jeg. «Nei, det er krisemarsipan,» sier den hvitklede, «det mangler mandler.» — Det

var da et ærlig svar, tenker jeg, og lurer på hvor mange ganger jeg er blitt lurt av min kone.

«Vil De bli og spise med oss?» spør fru Helle. — Spise hva? tenker jeg, men svarer så høflig jeg kan: «Nei, tusen takk, jeg må nok ned på kontoret igjen og jobbe, jeg kommer igjen i kveld når jeg har bedre tid.»

Da er det jo de mer uerfarne udi matstellet får sin opplæring, og jeg øyner derfor et svakt håp om at det kan bli noe «matnyttig» lærdom å få for en som ikke kan stort annet enn å koke poteter. Da jeg kommer inn — jeg er som vanlig litt sent ute — er allerede de 11–12 «hvitveisene» benket rundt det lange marmorbordet for å nyte gleden av ettermid-

Fruene Engh og Sagen i ivrig diskusjon over stekepannen.

dagens anstrengelser. Aha, sier jeg til meg selv, det kan bli en fin bukett med hvitveiser til Hunsfosposten. Jeg legger merke til at det er mest unge damer fra «salen», men også et par kjente ansikter fra kontoret, og dermed tar jeg mot til meg og

Fruene Jortveit og Johansen (til venstre) legger siste hånd på desserten: Bananer på grønn eng. Fru Rhode (til høyre) ser ikke lite stolt ut av kringlen som hun nettopp har tatt ut av komfyren.

skrider til verks. De unge damer er tydeligvis underrettet på forhånd om mine skumle hensikter, og ser ut til å være forberedt på det verste. Det tar litt tid å ordne «buketten» — enkelte i flokken forsøker å gjemme seg vekk, men endelig har jeg dem alle i «søkeren». «Smil!» kommanderer jeg, men alle sitter alvorlige som mumier. Jeg ser meg fortvilet om etter en teddybjørn, men så kommer det forløsende ord fra fru Helle, og dermed går blitzen.

Jeg blir invitert til å smake på middagen, og kan selvfølgelig ikke si nei trass i at jeg allerede har spist middag og er på slankekur. Menyen er hverdags-suppe (kunne gjerne vært kalt søndags-suppe) og kjøttpudding. Dessert: Bannaner på grønn eng (løsningen på Rundtomkring-gåten?) eller bløtkake. Jeg foretrekker begge deler og får til og med en kopp kaffe. Slankingen får det være med til mandag, tenker jeg.

«Er elevene fiinke?» spør jeg fru Helle, som selvfølgelig ikke tør svare annet enn ja. Dumt spørsmål altså. «Er det aldri noen av dere som gjør noe galt?» sier jeg høyt. «Joda,» innrømmer frøken Ravnvand og forteller at engang hun skulle lage noe som der skulle eggedosis og smeltet smør til, så begynte hun med å piske eggene og smøret sammen. «Det kan jeg så levende sette meg midt opp i,» bemerker jeg uten å komme nærmere inn på hvordan det egentlig skulle vært gjort, og finner det best å droppe temaet oppskrifter. Jeg må nok begynne fra grunnen av, tenker jeg, ellers vil det gå rundtforbi i hode på meg. «Kunne De tenke Dem å holde et kurs for mannfolk også?» spør jeg fru Helle. Hun svarer at hun har ikke undervist menn før, men høres ikke så helt uvillig ut. Jeg tror jeg i tilfelle ville melde meg på, trass i faren for ikke bare å slippe med oppvasken i fremtiden.

Matmons.

SANGERBESØK

(Forts. fra side 5).

kene, og var så gjester til lunsj i festsalen. Også her lot sangerne sine røster klinge og etter nye takketalere og hjertelige ord, reiste de tilbake til byen.

Søndag den 26. april holdt de konsert i Kristiansands Domkirke for nær sagt fullt hus. Inntekten av konserten tilfalt Foreningen til barns bekledning i Kristiansand. Turen tilbake til Oslo foregikk med M.s «Blenheim» søndag kveld.

Ved avreisen ba sangerne igjen om at en ville hilse samtlige på fabrikkene, og takke for en hyggelig stund.

Film - Fotografi-apparater

Telefon 6811

Solbadkremer og -oljer —
kosmetikk — parfumer.

Godt utvalg i

**VENNESLA
BOKHANDEL**

PRIMA MALERVARER

i alle farver

VENNESLA SAMVIRKELAG

Telefon 6725

Sommersesongen er begynt!

Vi fører alt i sportsartikler:

Fotballer fra kr. 28,00 til 91,00

Vienna, - Ving og Stadion fotballstøvler i alle nummer.

Ellers alt i friidrettsutstyr. — D. B. S. sykler.

ARTHUR ØVERTSEN
SYKKELVERKSTED TELEFON 6758 VENNESLA.

Har De varmtvannsbeholder

er en **Hoover Vaskemaskin** en utmerket
hushjelp. Pris kr. 700. Rimelig avbetaling.

EIVIND EIVINDSON

Telef. 6802

ELEKTRISK FORRETNING

Vennesla

„Soithun“ barnevogner

SISTE NYE
MODELL
AV

Sportsvogner og komb. barne- og sportsvogner

ARTHUR ØVERTSEN
SYKKELVERKSTED TELEFON 6758 VENNESLA.

En mann hvis forretning holdt på å gå konkurs, spurte en venn:

— Hva vil du anbefale, en brand eller et innbrudd?

— Jeg tror jeg vil foreslå innbrudd, svarte vennen, — du ville i hvert fall fremdeles ha varene.

*

På toget til Drammen satt to damer som laget et fryktelig spetakkel om hvorvidt vinduet skulle være lukket eller ikke.

— Hvis vinduet er åpent dør jeg av forkjølelse! ropte den ene.

— Og hvis det er lukket, dør jeg av heteslag! skrek den andre.

— Hør så, sa en eldre herre som hadde hørt tålmodig på livet. Jeg foreslår at vi først lukker vinduet, så dør den ene av dere. Deretter åpner vi det, så dør den andre. Og så kan vi som er igjen få fred her inne.

*

Og så var det den ikke ukjente originalen i Kristiansand som kom forbi en maler som holdt på med å male vannlinjen på en motorbåt som lå nede ved sjøen.

— Du er heldig som har lavvann i dag, sa han til maleren.

Noe til ku.

En bonde hadde vært på fest i nærmeste by og tørnet fortumlet ut kl. 5 neste morgen for å melke kua.

— Du ser fæl ut, sa kua, posene dine under øynene rekker helt ned til knærne dine.

— Jeg vet det, sa mannen, og jeg skjønner ikke åssen jeg skal greie å få melket deg.

— Det skal nok gå, sa kua, jeg skal hjelpe så godt jeg kan. Bare ta tak i meg du, så skal jeg hoppe opp og ned. (English Digest).

Månedens definisjon:

Det moderne hjem: Et hjem hvor alt unntagen barna blir kontrollert ved hjelp av kontakter.

Det forlyder at

Finn Hagen helt har forlatt skredderfaget. Etterat han sluttet hos skredder Storholm, begynte han ved «saksa» på Hunsfos, men er nå gått over til rullestolen.

Hjemmets Helsa-stol

Den gode arbeidsstol for kontor, fabrikk, skole og hjem

OLAV A. SKISLAND

SLAKTERFORRETNING

Alltid godt utvalg i KJØTT
og PØLSEVARER

Telefon 6718

Ring og vi bringer varene.

BILSENTRALEN

DROSJEVAKT — TURBUSS

Vakt hele døgnet. Telefon 6777

Sement - Kalk - Mursten Septiktanker - Kloakkrør

MOSEIDMOEN SAMVIRKELAG

Vi bringer.

Telefon 6780.

MALERVARER

Godt utvalg i herre- og barnesko. — Manufaktur.

Alt i kolonial.

VENNESLA LANDHANDEL

Telefon 6740

Brudekjoler - Selskapskjoler

kan bestilles etter mål.

Ellers fikse ferdige kjoler i forskjellige mønstre og farger til fordelaktige priser.

Min

Herrefrisørsalong

anbefales.

Hårklipp - hårvask - massasje
barbering og føhnbølging.

Central Herrefrisørsalong

Inneh. Odd Fredriksen
Telefon 6802